

Zdravotní péče

Vzhledem k přechodnému ustanovení v čl. LXV, bodu 3 zákona č. [261/2007](#) Sb. a k jasné dikci ustanovení vyhlášky č. [92/2008](#) Sb. je zřejmé, že tato vyhláška, včetně ustanovení upravujících preskripční a indikační omezení, se vztahuje pouze na ty případy, kdy o takových omezeních již rozhodl Ústav, v intencích ustanovení § 15 odst. 7 a § 39b zákona č. [48/1997](#) Sb., ve znění zákona č. [261/2007](#) Sb., účinném od 1. ledna 2008. V případech léčivých přípravků, stran nichž Ústav pro příslušné období dosud nerozhodl, se v důsledku citovaného přechodného ustanovení uplatnila vyhláška č. [63/2007](#) Sb., a to se vším všudy, tedy včetně její přílohy č. 2.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Cdo 2833/2013, ze dne 22.9.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně MUDr. L. K., se sídlem v D., zastoupené Mgr. J.U., advokátem, se sídlem v P., proti žalované Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem v P., zastoupené Mgr. O.T., advokátem, se sídlem v P., o zaplacení částky 80 564,75 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 85/2011, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. února 2013, č. j. 36 Co 135/2012-135, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. února 2013, č. j. 36 Co 135/2012-135, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem potvrdil rozsudek ze dne 23. května 2012, č. j. 12 C 85/2011-43, jímž Obvodní soud pro Prahu 3 uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 80 564,75 Kč s úrokem z prodlení a uhradit náklady řízení před soudem prvního stupně, a rozhodl o nákladech odvolacího řízení.

Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, podle nichž žalobkyně je na základě smlouvy o poskytování a úhradě zdravotní péče a jejích dodatků smluvním zdravotnickým zařízením žalované. Žalobkyně předepsala (podle obsahu spisu v období od ledna 2008 do října 2009) pojištěncům žalované léčivé přípravky Alpha D3 z ATC skupiny A11CC03, Plavix 75 z ATC skupiny B01AC04, Zoleptil 25 mg z ATC skupiny N05AX11, Sortis 40 z ATC skupiny C10AA05 a Triglyx 40 z ATC skupiny C10AA05. Žalovaná jí dopisy ze dne 2. června 2010, 12. července 2010, 11. srpna 2010, 2. září 2010, 6. října 2010 a 3. listopadu 2010 oznámila, že provedla zápočty oproti platbám v její prospěch v celkové výši 80 564,75 Kč, a to na základě revizních zpráv č. 5910/42, 5710/42, 5510/42, 6010/42 a 5810/42, podle jejichž závěrů žalobkyně uvedené léčivé přípravky předepsala v rozporu s přílohou č. 1 zákona č. [48/1997](#) Sb., s ustanovením § 24 odst. 2 vyhlášky č. [92/2008](#) Sb. a s vyhláškou č. [54/2008](#) Sb.

Odvolací soud se ztotožnil i s právním posouzením soudu prvního stupně, podle něhož zákon č. [48/1997](#) Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. [48/1997](#) Sb.“), v § 39a stanoví, že o maximálních cenách hromadně vyráběných léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely rozhoduje Státní ústav pro kontrolu léčiv (dále též jen „Ústav“) a jednotlivá preskripční a indikační omezení a způsoby úhrady pak na základě rozhodnutí Ústavu stanoví Ministerstvo zdravotnictví v prováděcích předpisech. Takovým předpisem pro rozhodné období byla vyhláška č. [92/2008](#) Sb., o stanovení seznamu zemí referenčního koše, způsobu hodnocení výše, podmínek a formy úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní

lékařské účely a náležitostech žádosti o stanovení výše úhrady, která v § 24 stanovila, že je-li to s ohledem na účinnost a bezpečnost přípravku nebo s ohledem na veřejný zájem účelné, úhrada přípravku se omezí pro předepisování takového přípravku pouze lékařem se specializací a přípravek se v rozhodnutí označí symbolem „L“ (preskripční omezení). Takový přípravek pak může předepsat pouze lékař se specializací uvedenou v preskripčním omezení, má-li na tuto specializaci uzavřenou se zdravotní pojišťovnou smlouvu, případně jím pověřený lékař. V § 25 téže vyhlášky jsou pak stanovena tzv. indikační omezení; přípravek s indikačním omezením, jež se v rozhodnutí označí symbolem „P“, je oprávněn předepsat k úhradě zdravotní pojišťovně lékař pouze v souladu se stanoveným indikačním omezením. Vyhláškou č. [63/2007](#) Sb., o úhradách léčiv a potravin pro zvláštní lékařské účely, jsou - v její příloze č. 2 - stanoveny jednak léčivé přípravky a potraviny pro lékařské účely plně hrazené z veřejného zdravotního pojištění, výše úhrad a omezení a symboly stanovující podmínky předepisování těchto přípravků hrazených ze zdravotního pojištění. Podle této vyhlášky jsou léky Alpha D3, Plavix 75 a Zoleptil 25 mg zařazeny do skupiny s indikačním omezením „P“ a léky Sortis 40 a Triglyx 40 nemají žádné omezení v preskripci ani v indikaci. V číselnících, které vydává žalovaná a jejichž prostřednictvím plní závazek oznamovat smluvním zdravotnickým zařízením výši úhrad jednotlivých léčivých přípravků, pak jsou obsaženy údaje plně odpovídající vyhlášce č. [92/2008](#) Sb.; u léků Alpha D3, Plavix, Triglyx, Sortis a Zoleptil je zde uvedeno pouze indikační omezení „P“ a ve vysvětlivkách na str. 7 je uvedeno, že léčivé přípravky označené symbolem indikačního omezení „P“ budou hrazeny na recept odborného lékaře, lékaře specializovaného pracoviště, praktického lékaře nebo jiného ošetřujícího lékaře pojištěnce, jde-li o poskytování ambulantní péče. Ani zde u žádného ze sporných léků není preskripční omezení vyznačené symbolem „L“.

Odvolací soud vyjádřil názor, že v rozhodném období byla prováděcím předpisem upravujícím indikační a preskripční omezení vyhláška č. [92/2008](#) Sb., přitakal však argumentaci žalobkyně, že mezi definicí léčivých přípravků s označením „L“ (preskripční omezení) a přípravků s označením „P“ (indikační omezení) v příloze č. 2 vyhlášky č. [63/2007](#) Sb. a v ustanoveních § 24 a 25 vyhlášky č. [92/2008](#) Sb. není v zásadě rozdíl. Uzavřel, že žádný z předmětných přípravků nespadal do kategorie s omezením preskripčním (symbol „L“), nýbrž šlo o léky s omezením indikačním (symbol „P“), k jejichž předepsání v souladu s indikačním omezením byla žalobkyně jako praktický lékař v rámci ambulantní péče oprávněna, a jakýkoliv jiný výklad je třeba považovat za rozporný s textem ustanovení § 25 vyhlášky č. [92/2008](#) Sb.

Rozsudek odvolacího soudu, výslovně v obou jeho výrocích, podle obsahu dovolací argumentace však toliko ve výroku o věci samé, napadla žalovaná dovoláním, shledávajíc je přípustným pro řešení otázek hmotného práva, dle jejího mínění dovolacím soudem dosud neřešených, a) zda je Ústav oprávněn stanovit u jednotlivých léčivých přípravků omezení pro specializaci předepisujícího lékaře, b) zda léčivé přípravky, u nichž je rozhodnutím Ústavu stanoveno omezení pro specializaci předepisujícího lékaře, je oprávněn předepsat také praktický lékař, a c) zda byl praktický lékař oprávněn v období od ledna 2008 do listopadu 2009 předepsat léčivé přípravky Alpha D3, Plavix 75, Zoleptil 25 mg, Sortis 40 a Triglyx 40.

Dovolatelka především vytýká odvolacímu soudu, že opomenul jí předložené stanovisko Ústavu, podle něhož je specializace předepisujícího lékaře uvedena přímo v textu indikačního omezení, a pokud má léčivý přípravek stanoveny podmínky úhrady ze zdravotního pojištění, je takový přípravek ze zdravotního pojištění hrazen pouze tehdy, je-li předepsán v souladu s těmito podmínkami.

Dovolatelka zdůrazňuje, že na základě ustanovení § 39b odst. 1 zákona č. [48/1997](#) Sb. byl od ledna 2008 oprávněn rozhodovat o podmínkách a omezeních pro předepsání léčivých přípravků Ústav, přičemž pro léčivé přípravky, u nichž Ústav nerozhodl, tj. i pro přípravky posuzované, platily na základě přechodných ustanovení v čl. LXV, bodu 3 zákona č. [261/2007](#) Sb., o stabilizaci veřejných

rozpočtů, podmínky stanovené pro období do 31. prosince 2007, tj. podmínky stanovené ve vyhlášce č. [63/2007](#) Sb., a to přesto, že ustanovení § 15 odst. 10 zákona č. [48/1997](#) Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2007, na jehož základě byla tato vyhláška vydána, bylo s účinností k 31. prosinci 2007 zrušeno nálezem Ústavního soudu č. [57/2007](#) Sb. Omezení a symboly, stanovené ve vyhlášce č. [92/2008](#) Sb. vydané na základě ustanovení § 39b odst. 7 zákona č. [48/1997](#) Sb., pak platily pouze pro podmínky a omezení stanovená v rozhodnutích Ústavu přijatých po 19. březnu 2008, podmínky úhrady včetně jednotlivých symbolů jsou však v obou vyhláškách v podstatě shodné.

Dovolatelka prosazuje názor, že indikační a preskripční omezení jsou ve vyhlášce č. [63/2007](#) Sb. uvedena nejen pomocí určených symbolů, ale také pomocí slovního vyjádření, a lze tedy i přes absenci symbolů dovodit omezení pro preskripci a indikaci z textu k jednotlivým léčivým přípravkům. Vytýká odvolacímu soudu, že postupoval formalisticky, hodnotil-li omezení pouze podle použitých symbolů, a argumentuje, že slovní preskripční omezení bylo v příloze č. 2 vyhlášky č. [63/2007](#) Sb. stanoveno pro všechny posuzované léčivé přípravky a žalobkyně vzhledem k nim nebyla oprávněna – z pohledu splnění podmínek pro úhradu léčebného přípravku z veřejného zdravotního pojištění – tyto přípravky předepsat.

Dovolatelka navrhuje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí změnil tak, že žaloba se zamítá.

Žalobkyně ve svém vyjádření navrhuje, aby Nejvyšší soud dovolání zamítl. Argumentuje, že odpovědi na první dvě položené otázky vyplývají přímo z textu vyhlášky č. [92/2008](#) Sb., a stran třetí z otázek se ztotožňuje s právním posouzením odvolacího soudu.

Se zřetelem k době vydání napadeného rozhodnutí odvolacího soudu se uplatní pro dovolací řízení - v souladu s bodem 7. článku II, části první, přechodných ustanovení zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a s bodem 2. článku II, části první, přechodných ustanovení zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony - občanský soudní řád ve znění účinném od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 (dále též jen „o. s. ř.“)

Po zjištění, že dovolání bylo podáno ve lhůtě stanovené v § 240 odst. 1 o. s. ř. oprávněnou osobou (účastníkem řízení) při splnění podmínek povinného zastoupení (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.), se dovolací soud nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Podle ustanovení § 237 o. s. ř. je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem posouzena jinak.

V pořadí první dvě z dovolatelkou vymezených otázek k závěru o přípustnosti dovolání nevedou, neboť odvolací soud je neřešil, napadené rozhodnutí tudíž na jejich řešení nezávisí a není tak splněno jedno ze základních kritérií stanovených v § 237 o. s. ř. Není ostatně zřejmé, co dovolatelka otevřením těchto otázek hodlala prosadit; sama přeci tvrdí, že Ústav ohledně posuzovaných léčivých přípravků pro předmětné období rozhodnutí nevydal.

Přípustnost dovolání však zakládá třetí otázka, neboť napadené rozhodnutí závisí na řešení otázky hmotného práva, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena, totiž zda preskripční omezení jsou ve vyhlášce č. [63/2007](#) Sb. stanovena pouze prostřednictvím označení léčivých přípravků příslušným symbolem (tj. písmenem „L“) či zda je pro jejich vymezení významný též text

připojený v této vyhlášce k jednotlivým léčebným přípravkům.

Především je třeba (shodně s dovolatelkou) konstatovat, že ustanovení § 15 odst. 10 zákona č. [48/1997](#) Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2007, na základě jehož zmocnění byla vydána vyhláška č. [63/2007](#) Sb., o úhradách léčiv a potravin pro zvláštní lékařské účely, bylo s účinností k 31. prosinci 2007 zrušeno nálezem pléna Ústavního soudu uveřejněným po číslem 57/2007 Sb. Novelou provedenou zákonem č. [261/2007](#) Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, bylo do zákona č. [48/1997](#) Sb. s účinností od 1. ledna 2008 vloženo ustanovení 15 odst. 7, podle něhož Ústav rozhoduje (mimo jiné) o a) výši úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely, b) podmíněni úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely uvedených v písmenu a) způsobem vyúčtování, preskripčními a indikačními omezeními nebo používáním při poskytování zdravotní péče na specializovaných pracovištích (dále jen "podmínky úhrady"), a ustanovení § 39b, podle jehož odstavce 1 věty první o výši a podmínkách úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely rozhoduje Ústav. Podle přechodných ustanovení v čl. LXV, bodu 3 zákona č. [261/2007](#) Sb. však výše a podmínky úhrady léčivých prostředků a potravin pro zvláštní lékařské účely podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za výši a podmínky úhrady podle tohoto zákona až do nabytí právní moci rozhodnutí Ústavu o stanovení výše a podmínek úhrady. Příslušným dosavadním předpisem byla právě vyhláška č. [63/2007](#) Sb. ze dne 22. března 2007, účinná od 1. dubna 2007.

Vyhláška č. [63/2007](#) Sb. ve své příloze 2 podle její rubriky upravuje omezení a symboly stanovující podmínky předepisování léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely hrazených ze zdravotního pojištění. Stanoví, že symboly použité ve vyhlášce mají tento význam (mimo jiné):

L - léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely, obsahující léčivou látku takto označenou, předepisuje lékař se specializací v příslušném oboru (dále jen "odborný lékař") nebo lékař příslušného specializovaného pracoviště, nebo na základě písemného doporučení odborného lékaře ošetřující lékař pojištěnce. Tyto léčivé přípravky jsou smluvnímu zdravotnickému zařízení hrazeny ze zdravotního pojištění 1) na recept, jde-li o poskytování ambulantní péče, 2) v rámci lékového paušálu, jde-li o poskytování ústavní péče.

P - léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely, obsahující léčivou látku takto označenou, jsou předepisované v souladu s omezením stanoveným pro konkrétní léčivou látku uvedeným u příslušné skupiny a jsou smluvnímu zdravotnickému zařízení hrazeny ze zdravotního pojištění do výše stanovené úhrady 1) na recept odborného lékaře, lékaře specializovaného pracoviště, praktického lékaře nebo jiného ošetřujícího lékaře pojištěnce, jde-li o poskytování ambulantní péče, 2) v rámci lékového paušálu, jde-li o poskytování ústavní péče, 3) formou zvlášť účtovaných léčivých přípravků, jestliže vedle symbolu "P" je ve stejném řádku ve sloupci "omezení" uveden některý ze symbolů "K", "T", "U", "O" nebo "B".

Léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely, obsahující léčivé látky neoznačené žádným ze symbolů uvedených v této příloze, jsou smluvnímu zdravotnickému zařízení hrazeny ze zdravotního pojištění pouze 1) na recept, jde-li o poskytování ambulantní péče, 2) v rámci lékového paušálu, jde-li o poskytování ústavní péče.

V příloze č. 1 této vyhlášky je pak obsažen seznam jednotlivých léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely plně hrazených z veřejného zdravotního pojištění. U některých z těchto položek je vyznačen symbol omezení, některá jsou provázena textem, některá jsou opatřena jak symbolem, tak průvodním textem.

Tak alfacalcidol (Alpha D3) je označen symbolem „P“ a v připojeném textu se uvádí, že tento přípravek předepisuje internista, endokrinolog, urolog, pediatr, revmatolog, ortoped, gynekolog,

geriatr, nefrolog a lékař na dializační jednotce u pacientů: ... poté následuje slovní určení příslušné indikace.

Obdobně klopidogrel (Plavix 75) je označen symbolem „P“ s připojeným textem, podle něhož tento přípravek předepisuje internista, kardiolog nebo neurolog: ... následuje příslušná indikace.

Také u zotepinu (Zoleptil 25) je vyznačen toliko symbol indikačního omezení a text k němu zní: zotepin předepisuje psychiatr u dospělých pacientů se schizofrenií při nevhodnosti léčby risperidonem pro neúčinnost nebo nežádoucí účinky.

U přípravků atorvastatin (Sortis 40) a Triglyx 40 není vyznačen žádný symbol omezení a v rámci textu vymezujícího indikaci je uvedeno, že kombinaci hypolipidemik může indikovat a předepisovat pouze kardiolog, internista, lékař lipidologické poradny a diabetolog.

Vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. [92/2008](#) Sb., o stanovení seznamu zemí referenčního koše, způsobu hodnocení výše, podmínek a formy úhrady léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely a náležitostech žádosti o stanovení výše úhrady, vydaná na základě §§ 39a odst. 3, 39b odst. 7 a 39f odst. 7 zákona č. [48/1997](#) Sb., ve znění zákona č. [261/2007](#) Sb., účinná od 19. března 2008 do 8. prosince 2011, v § 23 stanovila, že při stanovení podmínek úhrady podle § 39b odst. 5 zákona Ústav v rozhodnutí použije omezení a symboly stanovené v § 24 až 29.

Podle ustanovení § 24 této vyhlášky je-li to s ohledem na účinnost a bezpečnost přípravku nebo s ohledem na veřejný zájem účelné, úhrada přípravku se omezí pro předepisování takového přípravku lékařem se specializací v rozhodnutí uvedenou a přípravek se v rozhodnutí označí symbolem „L“ (dále jen „preskripční omezení“) [odstavec 1]. Přípravek s preskripčním omezením je oprávněn předepsat k úhradě zdravotní pojišťovnou pouze lékař se specializací uvedenou v preskripčním omezení, který má pro tuto specializaci uzavřenu se zdravotní pojišťovnou smlouvu o poskytování předmětné zdravotní péče, nebo jím písemně pověřený jiný lékař [odstavec 2].

Podle ustanovení § 25 téhož předpisu je-li to s ohledem na účinnost a bezpečnost přípravku nebo s ohledem na veřejný zájem účelné, lze úhradu přípravku podmínit a) přesně uvedenou indikací, popřípadě blíže určenou klinickým stavem pacienta, b) použitím pro vyjmenované skupiny pacientů, charakterizované konkrétním onemocněním nebo klinickým stavem, nebo c) použitím v případě nedostatečné účinnosti standardní terapie (odstavec 1). Takto omezený přípravek se v rozhodnutí označí symbolem „P“ (dále jen „indikační omezení“). Přípravek s indikačním omezením je oprávněn předepsat k úhradě zdravotní pojišťovnou lékař smluvního zdravotnického zařízení pouze v souladu s indikačním omezením (odstavec 2).

Vzhledem k citovanému přechodnému ustanovení v čl. LXV, bodu 3 zákona č. [261/2007](#) Sb. a k jasné (pochybnosti nevzbuzující) dikci ustanovení vyhlášky č. [92/2008](#) Sb. lze především přitakat dovolatelce, že tato vyhláška, včetně ustanovení upravujících preskripční a indikační omezení, se vztahuje pouze na ty případy, kdy o takových omezeních již rozhodl Ústav, v intencích ustanovení § 15 odst. 7 a § 39b zákona č. [48/1997](#) Sb., ve znění zákona č. [261/2007](#) Sb., účinném od 1. ledna 2008. V případech léčivých přípravků, stran nichž Ústav pro příslušné období dosud nerozhodl, se v důsledku citovaného přechodného ustanovení uplatnila vyhláška č. [63/2007](#) Sb., a to se vším všudy, tedy včetně její přílohy č. 2. Pro závěr, že o předmětných léčebných přípravcích, popř. o některém z nich, bylo již pro období od ledna 2008 do října 2009 vydáno Ústavem rozhodnutí, není ve skutkovém stavu zjištěném v řízení před soudy nižších stupňů podklad.

Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi zdůrazňuje, že pochybnosti o obsahu aplikované právní normy je třeba odstranit výkladem, a to zejména výkladem gramatickým, logickým, systematickým i

historickým. Výkladem gramatickým (jazykovým) se právní norma vysvětluje podle zásad gramatiky s cílem vystihnout slovní znění právní normy a význam použitých pojmů. I když je gramatický výklad důležitý, nelze vystačit pouze s ním. Logický výklad sleduje vysvětlit zkoumanou právní normu podle zásad formální logiky s cílem objasnit její smysl, účel a vzájemnou vazbu použitých pojmů.

Systematický výklad sleduje vykládat hlavní smysl a účel právní normy podle jejího řazení v systému ostatních právních norem. Historický výklad pak sleduje osvětlit zkoumanou právní normu podle doby jejího vzniku. V konkrétním případě pak je vždy třeba použít všechny druhy výkladu v jejich vzájemné souvislosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 28. července 2004, sp. zn. 33 Odo 70/2004, a ze dne 30. listopadu 2011, sp. zn. 33 Cdo 2751/2010, které jsou dostupné na <http://www.nsoud.cz>).

Odvolací soud se při posouzení, zda předmětné léčivé přípravky podléhaly v rozhodném období preskripčním omezením, těmito pravidly neřídil a při úvaze, z čeho vyplývají příslušná omezení významná pro právo na úhradu léčebného přípravku z veřejného zdravotního pojištění, se chybně soustředil toliko na užití symbolů příslušných omezení, stanovených v příloze č. 2 vyhlášky č. [63/2007](#) Sb. Ačkoliv samotný obsah této přílohy by nasvědčoval tomu, že je-li u určitého léčivého přípravku uvedeného v příloze č. 1 vyznačen toliko symbol P, podléhá tento přípravek pouze indikačním omezením, a není-li u něho žádný symbol, nevztahuje se na něj ani indikační, ani preskripční omezení, je z obsahu přílohy č. 1 zjevné, že tomu tak ve skutečnosti není. Tvůrce podzákoného předpisu tu z pohledu pravidel legislativní techniky postupoval nedůsledně a preskripční omezení stanovil nejen pomocí příslušného symbolu „L“, nýbrž též – aniž by tento symbol užil – slovním vyjádřením v textu, obsahujícím jinak ustanovení povahy indikační. Z interpretované vyhlášky, nahlížené v celém kontextu jejího obsahu (tedy cestou systematického výkladu) a z hlediska věcného významu jejích jednotlivých částí (za užití logického výkladu), tedy vyplývá, že preskripční omezení jsou ve vyhlášce č. [63/2007](#) Sb. stanovena nejen prostřednictvím označení léčivých přípravků příslušným symbolem (tj. písmenem „L“), nýbrž též pomocí textu, připojeného v této vyhlášce k jednotlivým položkám seznamu léčebných přípravků.

Protože rozhodnutí odvolacího soudu není v dovolání napadeném výroku o věci samé správné a předpoklady pro jeho změnu podle ustanovení § 243d písm. b) o. s. ř. ve věci splněny nejsou, Nejvyšší soud je, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), podle ustanovení § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil, včetně závislých výroků o nákladech řízení (§ 243e odst. 2 věta třetí o. s. ř.), a věc podle ustanovení § 243e odst. 2 věty první o. s. ř. vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)